

SCRISOAREA SFÂNTULUI APOSTOL PAUL

CĂTRE ROMANI

I. PROLOG

1.

Destinatarii

¹ Paul, slujitor al lui Cristos Isus, chemat [să fie] apostol, ales [ca să vestească] evanghelia lui Dumnezeu,
² pe care o promisese de mai înainte prin profeții săi în Sfintele Scripturi,
³ despre Fiul său născut după trup din descendența lui David,
⁴ rânduit Fiu al lui Dumnezeu cu putere, după Duhul sfințeniei prin învierea din morți, Isus Cristos Domnul nostru,
⁵ prin care am primit har și [misiunea] apostolică de a duce la ascultarea credinței, pentru numele său, toate națiunile,
⁶ între care sunteți și voi, chemați ai lui Isus Cristos:
⁷ tuturor celor care sunt în Roma, celor iubiți de Dumnezeu, chemați sfinți, har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

Rugăciunea de mulțumire

- ⁸ Înainte [de toate], mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Cristos, pentru voi toți, întrucât credința voastră este vestită în toată lumea.
- ⁹ Martor îmi este Dumnezeu, căruia îi slujesc în duhul meu prin evanghelia Fiului său, că îmi aduc aminte fără încetare de voi
- ¹⁰ oriunde în rugăciunile mele ca, prin voința lui Dumnezeu, să am vreodată ocazia potrivită de a veni la voi,
- ¹¹ căci doresc mult să vă văd pentru a vă împărtăși vreun dar spiritual ca să fiți întăriți,
- ¹² sau mai bine pentru a fi mângâiat alături de voi prin credința comună: a voastră și a mea.
- ¹³ Fraților, nu vreau să vă fie necunoscut că de multe ori am dorit să vin la voi, ca să culeg și printre voi vreun rod ca și la celelalte națiuni, dar am fost împiedicat până astăzi.
- ¹⁴ Le sunt dator și grecilor și barbarilor, și celor înțelepți și celor neștiutori,
- ¹⁵ astfel încât, în ceea ce mă privește, sunt dornic de a vă vesti evanghelia și vouă, celor din Roma.

II. PARTEA DOGMATICĂ

Tema principală a epistolei: evanghelia mântuirii

- ¹⁶ De fapt, eu nu mă rușinez de evanghelie, căci ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui [om] care crede, mai întâi a iudeului și [apoi] a grecului.

¹⁷ Căci dreptatea lui Dumnezeu este revelată în ea din credință spre credință, după cum este scris: *Cel drept va trăi din credință.*

DE LA PĂCAT LA MÂNTUIRE PRIN CREDINȚĂ

Toți oamenii sunt păcătoși

¹⁸ Într-adevăr, mânia lui Dumnezeu se revelează din cer asupra oricărei nelegiuiiri și nedreptăți a oamenilor care înăbușă adevărul prin nelegiuire;

¹⁹ pentru că ceea ce poate fi cunoscut despre Dumnezeu, este vădit în ei, întrucât Dumnezeu li s-a făcut cunoscut.

²⁰ De fapt, [realitatea] sa invizibilă sau puterea sa veșnică și dumnezeirea lui pot fi cunoscute cu mintea de la creația lumii, în faptele lui, așa încât ei nu se pot scuza.

²¹ Căci, deși l-au cunoscut pe Dumnezeu, ei nu l-au glorificat ca Dumnezeu și nu i-au adus mulțumire, ci au rătăcit în cugetări inutile, iar inima lor nehibzuită s-a întunecat.

²² Pretinzându-se înțelepți, au înnebunit

²³ și au înlocuit gloria Dumnezeului nepieritor cu asemănarea chipului omului pieritor, al păsărilor, al patrupedelor și al reptilelor.

²⁴ De aceea i-a lăsat Dumnezeu [pradă] necurăției, în voia poftelor inimii lor, așa încât își necinstesc singuri trupurile.

²⁵ Aceștia au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună: au cinstit și au adus cult creaturii în locul Creatorului, care este binecuvântat în veci. Amin!

Păcatul în lumea păgână

- ²⁶ De aceea i-a lăsat Dumnezeu [pradă] patimilor rușinoase: astfel, femeile lor au schimbat raporturile firești cu cele împotriva naturii.
- ²⁷ La fel și bărbații, abandonând raportul firesc cu femeia, s-au aprins de patimă unii pentru alții; săvârșind nerușinarea bărbați cu bărbați, și-au primit ei înșiși cuvenita răsplată pentru perversiunile lor.
- ²⁸ Și, deoarece ei nu au considerat important să ajungă la Dumnezeu prin cunoaștere, Dumnezeu i-a lăsat [pradă] unei minți necugetate ca să facă cele nepermise.
- ²⁹ Astfel, s-au umplut de orice nelegiuire, răutate, lăcomie, viciu, plini de invidie, crimă, ceartă, viclenie, înșelătorie; ei sunt bârfitori,
- ³⁰ defăimători, dușmani ai lui Dumnezeu, jignitori, îngâmfați, lăudăroși, iscușiți la rele, neascultători de părinți,
- ³¹ fără de minte, fără cuvânt, fără inimă, fără milă.
- ³² Aceștia, deși cunosc cele drepte ale lui Dumnezeu: că cei care practică astfel de lucruri sunt vrednici de moarte, ei nu numai că le săvârșesc, ci îi și aprobă pe cei care le săvârșesc.

2.

Judecata dreaptă a lui Dumnezeu

- ¹ De aceea, tu, omule care judeci, oricine ai fi, nu ai scuze, căci tocmai prin faptul că îl judeci pe altul, te condamni pe tine, pentru că tu, care judeci, săvârșești aceleași lucruri.
- ² Noi știm că judecata lui Dumnezeu asupra celor care săvârșesc aceste lucruri este după adevăr.
- ³ Dar tu, omule, care îi judeci pe cei care săvârșesc acestea, dar le practici și tu, crezi că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?
- ⁴ Sau disprețuiești bogăția bunătații sale, a îngăduinței și a îndelungii lui răbdări, și nu-ți dai seama că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la convertire?

- ⁵ Dar prin împietrirea ta și prin inima ta nepocăită, îți aduni mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,
- ⁶ care îl va răsplăti pe fiecare după faptele sale.
- ⁷ Celor care prin statornicia în a face bine caută gloria, cinstea și nemurirea le va da viață veșnică,
- ⁸ iar celor care, din ambiție și nesupunere față de adevăr, din contra, se supun nelegiurii, [le va da] mânie și furie.
- ⁹ Necaz și încercare peste orice suflet omenesc care săvârșește răul, mai întâi pentru iudeu și [apoi] pentru grec;
- ¹⁰ glorie, cinste și pace pentru oricine săvârșește binele, mai întâi pentru iudeu și [apoi] pentru grec,
- ¹¹ căci la Dumnezeu nu este părtinire.
- ¹² De fapt, toți cei care au păcătuț fără Lege vor pieri fără Lege, iar toți cei care au păcătuț sub Lege vor fi judecați prin Lege.
- ¹³ Pentru că nu cei care ascultă Legea sunt drepti la Dumnezeu, ci vor fi îndreptățiți cei care împlinesc Legea.
- ¹⁴ Cât timp păgânii, care nu au Legea, fac din fire [faptele] Legii, ei care nu au Legea, sunt Lege pentru ei înșiși.
- ¹⁵ Ei arată că fapta Legii este scrisă în inimile lor și despre aceasta dau mărturie atât conștiința lor, cât și gândurile lor care, pe rând, îi acuză sau îi dezvinovățesc.
- ¹⁶ [Aceasta se va arăta] în ziua în care Dumnezeu va judeca cele ascunse ale oamenilor, după evanghelia mea, prin Cristos Isus.

Și iudeii au păcătuț

- ¹⁷ Dacă tu, care te numești iudeu și te bazezi pe Lege, tu, care te mândrești cu Dumnezeu,
- ¹⁸ îi cunoști voința și, învățat fiind de Lege, știi să alegi lucrurile mai de folos,
- ¹⁹ tu, care te crezi călăuza orbilor, lumina celor [aflați] în întuneric,
- ²⁰ învățătorul celor neștiutori, educatorul copiilor, întrucât ai în Lege îndreptarul cunoașterii și al adevărului,

²¹ așadar, tu, care dai lecții altora, cum de nu te înveți pe tine însuși? Furi, tu, care predici să nu se fure?

²² Comiți adulter, tu, care interzici adulterul? Prazi templele, tu, care urăști idoli?

²³ Tu, care te mândrești cu Legea, prin încălcarea Legii, îl necinstești pe Dumnezeu!

²⁴ Căci așa este scris: *Numele lui Dumnezeu este batjocorit între păgâni din cauza voastră.*

²⁵ Circumcizia îți este într-adevăr de folos dacă practici Legea; dar dacă tu ești unul care încalcă Legea, circumcizia ta devine necircumcizie.

²⁶ Așadar, dacă cel necircumcis păzește hotărârile Legii, nu-i va fi oare considerată necircumcizia lui drept circumcizie?

²⁷ Și cel care, necircumcis din fire, dar care ține Legea, te va judeca pe tine, care prin litera [Legii] și circumcizie ești unul care încalcă Legea.

²⁸ Căci nu cel care pe dinafară [se arată iudeu] este iudeu, nici circumcizia nu este aceea [care apare] pe dinafară, în trup.

²⁹ Ci [iudeu] este cel care-i iudeu pe dinăuntru, iar circumcizia este aceea a inimii, în duh și nu în litera [Legii]: lauda acestuia nu-i de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3.

Privilegiile iudeilor nu sunt un avantaj

¹ Așadar, care este privilegiul iudeului sau care este utilitatea circumciziei?

² Este mare în toate privințele. Mai întâi pentru că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.

³ Și ce dacă unii au fost infideli? Oare infidelitatea unora anulează fidelitatea lui Dumnezeu?

⁴ Nicidecum! Dumnezeu este fidel, pe când orice om este mincinos, după cum este scris:

Ca să fii găsit drept în cuvintele tale

și să ieși învingător atunci când ești judecat.

⁵ Dar dacă nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce să zicem? Oare este nedrept Dumnezeu când își arată mânia? Vorbesc ca om.

⁶ Nicidecum! Atunci, cum va judeca Dumnezeu lumea?

⁷ Dar dacă prin minciuna mea [se arată] cu prisosință adevărul lui Dumnezeu spre gloria lui, atunci de ce mai sunt judecat ca păcătos?

⁸ Atunci să facem oare cele rele ca să rezulte cele bune, așa cum ne bârfesc unii și ne acuză că noi am fi spus? Condamnarea lor este dreaptă.

Nimeni nu-i drept

⁹ Și atunci? Avem noi vreun privilegiu? Nicidecum! Căci, după cum am arătat mai înainte, și iudeii și grecii sunt sub păcat,

¹⁰ după cum este scris:

Nu este drept, nici măcar unul.

¹¹ *Nu este nimeni înțelept,
nu este nimeni care să-l caute pe Dumnezeu.*

¹² *Toți au rătăcit, împreună au devenit depravați.
Nu este nimeni care să facă binele,
nu este nici măcar unul.*

¹³ *Gâtlejul lor este un mormânt deschis,
cu limbile lor înșală,*

venin de viperă [iese] de pe buzele lor.

14 *Gura lor e plină de blestem și amărăciune.*

15 *Sunt sprinteni de picioare la vărsare de sânge.*

16 *Ruină și nenorocire e pe drumurile lor*

17 *și calea păcii nu o cunosc.*

18 *Înaintea ochilor lor*

nu există frică de Dumnezeu.

19 Dar noi știm că ceea ce spune Legea o spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie închisă și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu,

20 așa încât, prin faptele Legii, nu va fi justificat nici un om înaintea lui, căci prin Lege [vine] numai cunoașterea păcatului.

Justificarea prin credință

21 Acum însă, dreptatea lui Dumnezeu s-a revelat în afara Legii fiind mărturisită de Lege și de Profeți,

22 acea dreptate a lui Dumnezeu care [vine] prin credința în Isus Cristos pentru toți aceia care cred, căci nu este deosebire.

23 De fapt, toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu,

24 dar sunt justificați în mod gratuit prin harul lui, prin răscumpărarea în Cristos Isus.

25 Pe acesta Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire pentru ca, prin credința în sângele său, să-și arate dreptatea trecând cu vederea păcatele din trecut,

26 în timpul îngăduinței lui Dumnezeu, ca să arate dreptatea lui în timpul de acum, așa încât să fie drept și să-l justifice pe cel care crede în Isus.

- ²⁷ Unde este, aşadar, [motivul] de laudă? Este exclus! Prin care Lege? A faptelor? Nicidecum, ci prin legea credinţei.
- ²⁸ Căci noi credem că omul este justificat prin credinţă, fără faptele Legii.
- ²⁹ Sau este Dumnezeu numai al iudeilor? Nu şi al păgânilor? Ba da, şi al păgânilor,
- ³⁰ pentru că unul este Dumnezeul care justifică pe cel circumcis din credinţă şi pe cel necircumcis prin credinţă.
- ³¹ Desfiinţăm deci Legea prin credinţă? Nicidecum! Dimpotrivă, întărim Legea.

4.

Abraham, părintele celor care cred

- ¹ Aşadar, ce vom spune că a găsit Abraham, protopărintele nostru după trup?
- ² Căci dacă Abraham ar fi fost justificat din fapte, ar fi avut motiv de laudă, însă nu înaintea lui Dumnezeu.
- ³ De fapt, ce spune Scriptura? *Abraham a crezut în Dumnezeu şi i s-a considerat [aceasta] ca justificare.*
- ⁴ Dar celui care lucrează salariul nu i se consideră ca dar, ci ca datorie.
- ⁵ Însă celui care nu lucrează, dar crede în cel care-l justifică pe cel nelegiuit, credinţa lui i se consideră ca justificare.
- ⁶ La fel, David îl numeşte fericit omul căruia Dumnezeu îi dă justificarea fără fapte:
- ⁷ *Fericiţi cei cărora le sunt iertate nelegiuirile
şi cărora le sunt acoperite păcatele.*
- ⁸ *Fericit bărbatul căruia Domnul nu-i consideră păcatul.*
- ⁹ Deci fericirea aceasta este numai pentru cel circumcis sau şi pentru cel necircumcis? Căci noi spunem: *i s-a considerat lui Abraham credinţa ca justificare.*

- ¹⁰ Așadar, cum i-a fost considerată? Pe când era circumcis sau pe când era necircumcis? Nu când era circumcis, ci când era necircumcis.
- ¹¹ El a primit semnul circumciziei ca pe un sigiliu al justificării prin credința pe care o avea pe când era necircumcis, astfel încât el să fie părintele tuturor celor care cred fără să fie circumciși, ca să li se considere și lor justificarea,
- ¹² și părintele circumciziei pentru cei care [provin] din circumcizie, dar și al celor care merg pe urmele credinței părintelui nostru Abraham, pe care a avut-o pe când era necircumcis.
- ¹³ Căci promisiunea că va deveni moștenitorul lumii i-a fost făcută lui Abraham și descendenței lui nu prin Lege, ci prin justificarea din credință.
- ¹⁴ De fapt, dacă moștenitorii ar fi prin Lege, credința ar deveni inutilă, iar promisiunea ar fi anulată. ¹⁵ De fapt, legea produce mânie. În schimb, unde nu este lege, nu este nici încălcarea ei.
- ¹⁶ De aceea [promisiunea a fost făcută] prin credință, ca să fie din har și ca promisiunea să rămână sigură pentru toată descendența: nu numai pentru cel care [provine] din Lege, ci și pentru cel care [provine] din credința lui Abraham, care este părintele nostru, al tuturor,
- ¹⁷ după cum este scris: *Te-am pus părinte al multor neamuri*, înaintea lui Dumnezeu în care a crezut, care dă viață celor morți și cheamă la ființă cele ce nu sunt.
- ¹⁸ Sperând împotriva oricărei speranțe, el a crezut că va deveni *părintele multor neamuri*, după cum i se spusese: *Așa va fi descendența ta*.
- ¹⁹ Și, fără a slăbi în credință, nu s-a uitat la trupul său aproape mort de acum – avea aproape o sută de ani – și nici la sânul neroditor al Sarei,
- ²⁰ n-a șovăit cu neîncredere, ci, în fața promisiunii lui Dumnezeu, s-a întărit în credință dând glorie lui Dumnezeu,
- ²¹ convins pe deplin că cel care a făcut promisiunea poate s-o și împlinească.
- ²² Pentru aceasta *i s-a considerat ca justificare*.
- ²³ Dar ce a fost scris nu i s-a considerat numai pentru el,

- ²⁴ ci va fi considerat și pentru noi care credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus [Cristos],
²⁵ care a fost dat [la moarte] pentru greșelile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

DE LA MOARTE LA VIAȚĂ

5.

Roadele justificării

- ¹ Așadar, justificați prin credință, avem pace de la Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos,
² prin care am obținut, în credință, [posibilitatea] de a ajunge la acest har în care ne aflăm și ne lăudăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.
³ Dar nu numai [atât], ci ne lăudăm în suferință, știind că suferința aduce răbdare,
⁴ răbdarea virtute, virtutea speranță,
⁵ iar speranța nu înșală pentru că iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.
⁶ Într-adevăr, pe când eram încă neputincioși, Cristos a murit la timpul hotărât pentru cei nelegiuiți.
⁷ De fapt, cu greu moare cineva pentru un [om] drept. Poate că pentru un [om] bun ar îndrăzni cineva să moară.
⁸ Dar Dumnezeu și-a arătat iubirea față de noi [prin faptul] că, pe când eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi.
⁹ Așadar, cu atât mai mult acum, când suntem justificați prin sângele lui, vom fi mântuiți prin el de mânie,
¹⁰ deoarece dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi

mântuiți prin viața lui.

¹¹ Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

Adam și Cristos

¹² De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și, prin păcat, moartea și astfel moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit...

¹³ De fapt, până la Lege păcatul era în lume, dar păcatul nu este imputat cât timp nu este Legea.

¹⁴ Totuși, moartea a domnit de la Adam și până la Moise chiar și peste cei care nu păcătuiseră după exemplul căderii lui Adam, care este figura celui care are să vină.

¹⁵ Însă darul nu este la fel cu greșala: căci dacă prin greșala unuia singur au murit cei mulți, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu și darul harului unui singur om, Isus Cristos, a fost revărsat cu prisosință asupra celor mulți.

¹⁶ Și darul nu este la fel cu ce a adus acel unul care a păcătuit, căci judecata de la acel unul a dus la condamnare, pe când harul, de la multe greșeli, a dus la justificare.

¹⁷ Într-adevăr, dacă moartea prin greșala unuia singur a domnit din cauza unuia singur, cu atât mai mult cei ce primesc cu prisosință harul și darul justificării vor domni în viață prin unul singur, Isus Cristos.

¹⁸ Așadar, după cum prin greșala unuia singur condamnarea [a ajuns] la toți oamenii, tot la fel, prin actul de dreptate al unuia singur [a ajuns] la toți oamenii justificarea care dă viață.

¹⁹ Într-adevăr, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot la fel, prin ascultarea unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepti.

²⁰ Legea a venit și ea ca să se înmulțească greșala, dar unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul

²¹ pentru ca, după cum păcatul a domnit prin moarte, la fel harul să domnească prin justificarea ce duce la viața veșnică prin Isus

Cristos, Domnul nostru.

6.

Noua viață în Cristos, prin botez

- ¹ Așadar, ce vom zice? Să rămânem în păcat ca să se înmulțească harul?
- ² Nicidecum! Noi, care am murit pentru păcat, cum să mai trăim în el?
- ³ Sau nu știți că noi toți, care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea lui?
- ⁴ Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin botez în moartea [lui] pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel și noi să umblăm într-o viață nouă.
- ⁵ Căci dacă am fost împreună sădiți într-o moarte asemănătoare cu a lui, la fel vom fi în înviere,
- ⁶ știind bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună [cu el], pentru ca trupul păcatului să fie nimic, așa încât să nu mai fim sclavii păcatului,
- ⁷ fiindcă cel care a murit a fost eliberat de păcat.
- ⁸ Dar dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el,
- ⁹ știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui.
- ¹⁰ Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu.
- ¹¹ Tot așa și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.
- ¹² Așadar, să nu mai domnească păcatul în trupul vostru muritor, astfel încât să ascultați de poftele lui,
- ¹³ și nici să nu puneți mădularele voastre ca instrumente ale nedreptății în slujba păcatului, ci oferiți-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca înviați din morți, iar mădularele voastre ca instrumente ale dreptății în slujba lui Dumnezeu.

¹⁴ Căci păcatul nu va mai avea putere asupra voastră pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.

De la sclavia păcatului la slujirea lui Dumnezeu

¹⁵ Și atunci, ce? Să păcătuim pentru că nu suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum!

¹⁶ Nu știți că, dacă vă dați cuiva sclavi spre a-l asculta, sunteți sclavii aceluia de care ascultați, ori ai păcatului, spre moarte, ori ai ascultării, spre justificare?

¹⁷ Dar, mulțumire să fie [adusă] lui Dumnezeu pentru că erați sclavii păcatului, însă ați ascultat din inimă de îndreptarul învățaturii care v-a fost încredințat.

¹⁸ Fiind eliberați de păcat, voi ați devenit sclavi ai dreptății.

¹⁹ Vorbesc ca om, din cauza slăbiciunii firii voastre: după cum [odinioară] vă puneți mădularele ca sclavi ai impurității și nelegiurii spre nelegiuire, tot așa, acum, oferiți-vă mădularele ca sclavi ai dreptății spre sfințenie.

²⁰ Căci atunci când erați sclavii păcatului, erați liberi în ceea ce privește dreptatea.

²¹ Dar ce rod aveți atunci? Acum vă rușinați de acele lucruri, de vreme ce sfârșitul lor este moartea.

²² Acum însă, după ce ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințire, iar scopul este viața veșnică.

²³ Într-adevăr, răsplata păcatului este moartea, în timp ce harul lui Dumnezeu este viața veșnică în Cristos Isus, Domnul nostru.

DE LA LEGE LA DUH

7.

Om liberat de sclavia Legii

- ¹ Oare nu știți, fraților, – căci vorbesc unora care cunosc Legea – că Legea are putere asupra omului cât timp acesta este în viață?
- ² Astfel, femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei cât timp [acesta] trăiește; dacă îi moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului.
- ³ Dacă, deci, când îi trăiește soțul ea va fi a altui bărbat, va fi numită adulteră, dar dacă îi moare soțul, este dezlegată de Lege, așa că nu mai este adulteră luând un alt bărbat.
- ⁴ La fel și voi, frații mei, ați murit pentru Lege prin trupul lui Cristos ca să fiți ai altuia, adică ai celui înviat din morți ca să aducem rod lui Dumnezeu.
- ⁵ Cât timp eram în trup, patimile păcatelor [trezite] prin Lege lucrau în mădularele noastre ca să aducă roade pentru moarte.
- ⁶ Acum însă am fost eliberați de Lege, fiind morți pentru ceea ce ne ținea în sclavie, așa încât să slujim în duhul cel nou și nu în litera cea veche.

Rolul Legii

- ⁷ Așadar, ce vom zice? Oare este Legea păcat? Nicidecum! Însă nu am cunoscut păcatul decât prin Lege și n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea n-ar fi spus *să nu poftești*.
- ⁸ Dar păcatul, găsind o ocazie prin Lege, a produs în mine toate poftele, căci, în afara Legii, păcatul este mort.
- ⁹ Odinioară, fără Lege, eu eram viu. Dar când a venit porunca, [a început să] trăiască păcatul,

- ¹⁰ iar eu am murit. Și porunca, [dată] spre viață, mi s-a descoperit că este spre moarte.
- ¹¹ Căci păcatul, găsind o ocazie prin poruncă, ne-a înșelat și, din cauza ei, ne-a ucis.
- ¹² Așadar, Legea este sfântă, iar porunca este sfântă și dreaptă și bună.
- ¹³ Atunci binele mi-a devenit moarte? Nicidecum! Însă păcatul, ca să se arate păcat, mi-a produs și a desăvârșit moartea printr-un lucru bun, pentru ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.

Conflictul intern

- ¹⁴ De fapt, noi știm că Legea este spirituală, însă eu sunt din carne, vândut sclav păcatului.
- ¹⁵ Căci știu ce fac: nu săvârșesc ceea ce vreau, ci fac ceea ce urăsc.
- ¹⁶ Deci, dacă fac ceea ce nu vreau, recunosc că Legea este bună.
- ¹⁷ Acum însă, nu eu fac acestea, ci păcatul care locuiește în mine.
- ¹⁸ Știu dar că în mine, în trupul meu, nu locuiește nimic bun, pentru că voința este prezentă, dar [puterea] de a împlini binele, nu.
- ¹⁹ Căci nu fac binele pe care îl vreau, ci săvârșesc răul pe care nu-l vreau.
- ²⁰ Așadar, dacă ceea ce nu vreau aceea fac, nu mai sunt eu cel care fac, ci păcatul care locuiește în mine.
- ²¹ Prin urmare, găsesc legea aceasta [în mine]: când vreau să fac binele, mi se prezintă răul
- ²² pentru că după omul lăuntric îmi găsesc plăcere în Legea lui Dumnezeu,
- ²³ dar văd o altă lege în mădularele mele, care luptă împotriva legii minții mele și mă ține sclav prin legea păcatului care este în mădularele mele.
- ²⁴ Om nefericit ce sunt! Cine mă va elibera de acest trup al morții?

²⁵ Dar mulțumiri fie [aduse] lui Dumnezeu prin Isus Cristos, Domnul nostru. Deci cu mintea slujesc Legea lui Dumnezeu, dar cu trupul, legea păcatului.

8.

Viața în Duh

¹ Acum deci nu este nici o condamnare pentru cei care sunt în Cristos Isus,

² căci legea Duhului vieții în Cristos Isus te-a eliberat de legea păcatului și a morții.

³ De fapt, ceea ce Legea nu putea, întrucât era slabă din cauza trupului, Dumnezeu l-trimis pe Fiul său într-un trup asemănător cu cel al păcatului, iar cât privește păcatul, a condamnat păcatul în trup, ⁴ pentru ca dreptatea Legii să se împlinească în noi, cei care umblăm nu după trup, ci după duh.

⁵ Într-adevăr, cei care sunt după trup caută cele ale trupului, pe când cei care sunt după duh, cele ale Duhului.

⁶ De fapt, dorința trupului este moarte, pe când dorința duhului este viață și pace.

⁷ De aceea dorința trupului este dușmănie împotriva lui Dumnezeu, căci nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate.

⁸ Dar cei care sunt în trup nu pot să-i placă lui Dumnezeu.

⁹ Însă voi nu sunteți în trup, ci în Duh, din moment ce Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui.

¹⁰ Dar dacă Cristos este în voi, deși trupul este muritor din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății.

¹¹ Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare, prin Duhul lui care locuiește în voi.

¹² Așadar, fraților, noi nu suntem datori trupului ca să trăim după trup.

- ¹³ Dacă trăiți după trup, aveți să muriți. Dar dacă, prin Duh, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.
- ¹⁴ Căci toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii lui Dumnezeu,
- ¹⁵ pentru că nu ați primit un Duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii prin care strigăm: Abba, Tată!
- ¹⁶ Însuși Duhul dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu.
- ¹⁷ Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și glorificați.

Gloria viitoare

- ¹⁸ Eu consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela.
- ¹⁹ Într-adevăr, creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu.
- ²⁰ Căci creația a fost supusă zădărniceii, nu de bunăvoie, ci din cauza aceluia care a supus-o, cu speranța
- ²¹ că și ea, creația, va fi eliberată de sclavia stricăciunii spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu.
- ²² De fapt, noi știm că toată creația suspină și suferă durerile unei nașteri până în timpul de acum,
- ²³ dar nu numai ea, ci și noi, cei care avem ca prim dar [al lui Dumnezeu] Duhul, și noi suspinăm în noi înșine, așteptând înfierea și răscumpărarea trupului nostru;
- ²⁴ căci în speranță am fost mântuiți. Dar speranța care se vede nu este speranță, deoarece cum ar putea spera cineva ceea ce vede?
- ²⁵ Însă, dacă sperăm ceea ce nu vedem, atunci așteptăm cu răbdare.
- ²⁶ De asemenea, și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite.

- 27 Însă cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului; adică intervine în favoarea sfinților după voința lui Dumnezeu.
- 28 De fapt, știm că toate conlucrează spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui.
- 29 Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de mai înainte i-a și rânduit să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați;
- 30 pe cei pe care de mai înainte i-a rânduit, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și glorificat.

Iubirea lui Dumnezeu în Cristos Isus

- 31 Așadar, ce vom spune cu privire la acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?
- 32 El, care nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți, cum nu ne va dăruia toate împreună cu el?
- 33 Cine va aduce acuză împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care justifică!
- 34 Cine îi va condamna? Cristos Isus, care a murit, dar, mai mult, a și înviat, care este la dreapta lui Dumnezeu, intervine pentru noi.
- 35 Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foametea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia?
- 36 După cum este scris:

*Pentru tine suntem dați la moarte toată ziua,
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.*

- 37 Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit.
- 38 Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile,
- 39 nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus,

PLANUL LUI DUMNEZEU CU PRIVIRE LA MÂNTUIREA ISRAELULUI

9.

Alegerea Israelului ca popor al lui Dumnezeu

¹ Spun adevărul în Cristos, nu mint. Martor îmi este conștiința în Duhul Sfânt.

² Mare îmi este întristarea și nesfârșit chinul în inima mea.

³ Căci aş dori să fiu eu însumi anatema de la Cristos pentru frații mei, rudele mele după trup.

⁴ Aceștia sunt israeliți, ale lor sunt înfierea și gloria, alianțele și legea, cultul și promisiunile;

⁵ ai lor sunt patriarhii și din ei [vine], după trup, Cristos, care este deasupra tuturor, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

⁶ Totuși, nu [înseamnă] că astfel cuvântul lui Dumnezeu ar fi dat greș pentru că nu toți cei care [se trag] din Israel sunt Israelul

⁷ și nici că toți descendenții lui Abraham sunt fiii lui, ci *în Isaac va fi descendența ta*.

⁸ Asta înseamnă că nu fiii trupului sunt fiii lui Dumnezeu, ci fiii promisiunii vor fi considerați ca descendență.

⁹ De fapt, cuvântul promisiunii este acesta: *Voi veni cam pe timpul acesta, și Sara va avea un fiu*.

¹⁰ Dar nu numai ei, ci și Rebecăi, având [gemeni] de la un singur om, Isaac, părintele nostru,

¹¹ mai înainte ca ei să se fi născut și să fi săvârșit ceva bun sau rău, ca să rămână hotărârea alegerii lui Dumnezeu,

¹² nu pentru fapte, ci din voința celui care cheamă, i s-a spus ei: *cel mai mare va sluji celui mai mic*, ¹³ așa cum este scris:

*Pe Iacob l-am iubit,
dar pe Esau l-am urât.*

¹⁴ Așadar, ce vom spune? Nu cumva este nedreptate la Dumnezeu? Nicidecum!

¹⁵ De fapt, el îi spune lui Moise:

*Voi avea milă de cel de care voi avea milă
și mă voi îndura de cel de care mă voi îndura.*

¹⁶ Așadar, acum [nu depinde] nici de cel care vrea, nici de cel care aleargă, ci de Dumnezeu cel îndurător,

¹⁷ căci Scriptura îi spune faraonului: *Tocmai pentru aceasta te-am înălțat, ca să arăt în tine puterea mea și ca numele meu să fie vestit pe tot pământul.*

¹⁸ Așadar, el are milă de cine vrea și împietrește pe cine vrea.

Dumnezeu se îndură de cine vrea el

¹⁹ Tu, însă, îmi vei spune: atunci de ce mai dojenește? Căci cine poate sta împotriva voinței lui?

²⁰ Dar cine ești tu, omule, ca să faci obiecții lui Dumnezeu? Nu cumva va spune un lucru către cel care l-a făcut: „De ce m-ai făcut astfel?”

²¹ Sau nu are olarul putere asupra lutului ca să facă din aceeași pastă sau un vas de cinste sau un vas pentru cele necuviincioase?

²² Și ce dacă Dumnezeu, voind să-și arate mânia și să-și facă cunoscută puterea, a suportat cu atâta răbdare vasele mâniei destinate nimicirii

²³ și și-a făcut cunoscută bogăția gloriei sale față de vasele milostivirii pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie?

24 Astfel ne-a chemat și pe noi, nu numai dintre iudei, ci și dintre păgâni,

25 așa cum spune și în Osea:

*Voi chema „Poporul meu”
pe cel ce nu era poporul meu
și „Iubita mea” pe cea care nu era iubită,*

26 *iar în locul în care li s-a spus
„voi nu sunteți poporul meu”,
acolo vor fi chemați
fii ai Dumnezeului celui viu.*

27 Și Isaia strigă despre Israel: *Chiar dacă ar fi numărul fiilor lui Israel ca nisipul mării, numai un rest va fi mântuit,*

28 *căci Domnul își va împlini pe deplin și grabnic cuvântul său pe pământ,*

29 și după cum spusese Isaia mai înainte:

*Dacă Domnul Sabaot
nu ne-ar fi lăsat o descendență,
am fi devenit ca Sodoma,
ne-am fi asemănat cu Gomora.*

30 Deci ce vom spune? Păgânii, care nu urmăreau justificarea, au primit o justificare și încă justificare prin credință,

31 pe când Israelul, care căuta Legea pentru justificare, nu a găsit Legea.

32 De ce? Pentru că nu o [urmărea] prin credință, ci ca și cum [ar veni] din fapte. Ei s-au împiedicat de piatra de poticnire,

33 după cum este scris:

Iată, eu pun în Sion o piatră de poticnire

*și o stâncă pentru cădere,
dar cel care crede în el nu se va rușina.*

10.

Respingerea Israelului se datorează refuzului său vinovat

¹ Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea pentru ei [se înalță] la Dumnezeu pentru mântuirea [lor].

² Căci dau mărturie că ei au zel pentru Dumnezeu, dar nu după o cunoaștere [corectă],

³ pentru că, necunoscând justificarea lui Dumnezeu și căutând să-și statornicească propria lor justificare, nu s-au supus justificării lui Dumnezeu,

⁴ întrucât scopul Legii este Cristos spre justificarea fiecăruia care crede.

⁵ Într-adevăr, Moise scrie cu privire la justificarea din Lege: *Omul care împlinește acestea va trăi prin ele,*

⁶ iar cu privire la justificarea din credință spune astfel: *Să nu spui în inima ta: cine se va urca la cer?* adică să-l coboare pe Cristos,

⁷ sau *cine se va coborî în abis?* adică să-l ridice pe Cristos din morți.

⁸ Însă ce spune?

Cuvântul este aproape de tine,

este în gura ta și în inima ta,

adică cuvântul credinței pe care îl predicăm.

⁹ Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit,

¹⁰ căci cu inima se crede pentru [a obține] justificare, iar cu gura se dă mărturie pentru [a obține] mântuire.

- ¹¹ De fapt, Scriptura spune: *Oricine crede în el nu va fi făcut de rușine.*
- ¹² Într-adevăr, nu este nici o deosebire între iudeu și grec, căci el este Domnul tuturor, darnic față de toți cei care îl invocă.
- ¹³ Într-adevăr, *oricine va invoca numele Domnului va fi mântuit.*
- ¹⁴ Așadar, cum îl vor invoca, dacă nu au crezut? Și cum să creadă, dacă nu au auzit? Dar cum să audă, fără predicator?
- ¹⁵ Însă cum să predice, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: *Cât de frumoase sunt picioarele celor care aduc vești bune.*
- ¹⁶ Dar nu toți au ascultat de evanghelie. De fapt, Isaia spune: *Doamne, cine a crezut vestirii noastre?*
- ¹⁷ Deci credința vine din predicare, iar predicarea, din cuvântul lui Cristos.
- ¹⁸ Dar eu zic: poate că nu au auzit? Ba dimpotrivă:
*Glasul lor a străbătut tot pământul
și cuvintele lor [au ajuns] până la marginile lumii.*
- ¹⁹ Însă mai zic: poate că Israelul nu a înțeles? Moise spune cel dintâi:
*Eu vă voi face geloși
pe [cei care] nu [erau] un popor,
voi aprinde mânia voastră
împotriva unui neam neînsemnat,*
- ²⁰ iar Isaia îndrăznește să spună:
*Am fost găsit de cei care nu mă căutau,
m-am făcut cunoscut
celor care nu întrebau de mine.*
- ²¹ Dar despre Israel spune:
Toată ziua mi-am întins mâinile

11.

Respingerea Israelului nu este definitivă

¹ Așadar, spun: oare Dumnezeu și-a abandonat poporul său? Nicidecum! Căci și eu sunt israelit, din descendența lui Abraham, din tribul lui Beniamin.

² Dumnezeu nu și-a abandonat poporul pe care l-a cunoscut de mai înainte. Sau nu știți ce spune Scriptura despre Ilie, când se plânge lui Dumnezeu împotriva Israelului:

³ Doamne, *ei i-au ucis pe profeții tăi, au dărâmat altarele tale. Am rămas eu singur, iar ei caută să-mi ia viața.*

⁴ Însă ce-i spune răspunsul divin? *Am păstrat pentru mine șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.*

⁵ Deci, tot așa, și în timpul de acum există un rest ales prin har.

⁶ Dar dacă este prin har, nu mai este prin fapte, altfel harul nu ar mai fi har.

⁷ Și atunci, ce? Ceea ce a căutat Israelul nu a obținut, dar a obținut alegerea, iar ceilalți s-au împietrit,

⁸ după cum este scris:

Dumnezeu le-a dat un duh de toropeală,

ochi ca să nu vadă

și urechi ca să nu audă

până în ziua de astăzi.

⁹ Iar David spune:

*Să le fie masa lor o capcană și un laț,
o piatră de scandal și să le fie recompensă,*

10 *să li se întunece ochii ca să nu vadă,
iar spinarea lor încovoae-o pentru totdeauna.*

11 Deci, spun: oare s-au poticnit ca să cadă [definitiv]? Nicidecum! Ci, prin căderea lor, [a venit] mântuirea pentru neamuri ca să-i facă pe ei geloși.

12 Dacă însă greșeala lor este bogăție pentru lume, și eșecul lor, bogăție pentru neamuri, cu cât mai mult nu va fi plinătatea lor!

13 Dar vouă, neamurilor, vă spun, întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi laud slujirea

14 că poate voi trezi gelozia celor din neamul meu și voi duce la mântuire pe unii dintre ei.

15 Căci dacă îndepărtarea lor a dus la împăcarea lumii, ce va fi reprimirea lor dacă nu o înviere din morți?

16 Dacă prima fărâmbă [de aluat] este sfântă, și frământătura [este sfântă]. Iar dacă rădăcina este sfântă, și ramurile [sunt sfinte].

17 Și dacă unele dintre ramuri au fost tăiate, iar tu care erai măslin sălbatic ai fost altoit în locul lor și ai devenit părtaș al rădăcinii și al sevei măslinului,

18 nu te mândri față de ramuri. Iar dacă te mândrești, [să știi că] nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te [ține].

19 Așadar, vei zice: ramurile au fost tăiate ca să fiu altoit eu.

20 Bine! Ele au fost tăiate din cauza necredinței, iar tu stai prin credință. Nu te gândi să te înalți, ci teme-te!

21 Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile firești, nu cumva să nu te cruțe nici pe tine.

22 Vezi deci bunătatea și severitatea lui Dumnezeu: severitate față de cei care au căzut, bunătatea lui Dumnezeu față de tine, dacă rămâi în această bunătate. Dacă nu, vei fi tăiat și tu.

23 Dar și ei, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți, căci Dumnezeu poate să-i altoiască din nou.

24 Deci dacă tu, care din fire ai fost tăiat dintr-un măslin sălbatic și, împotriva firii, ai fost altoit pe un măslin bun, cu cât mai mult ei, care sunt din fire, vor fi altoiți pe propriul lor măslin.

Mântuirea Israelului este posibilă

²⁵ Căci, fraților, nu vreau ca voi să rămâneți în [ignoranță] cu privire la misterul acesta ca să nu vă credeți înțelepți. Împietrirea unei părți din Israel durează până când vor intra toate neamurile [păgâne].

²⁶ Și, în acest fel, tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris:

Va veni din Sion Răscumpărătorul.

El va îndepărta nelegiuirile din Iacob

²⁷ *și aceasta va fi alianța mea cu ei*

când voi îndepărta păcatele lor.

²⁸ În privința evangheliei, ei sunt dușmani spre [binele] vostru; în privința alegerii, ei sunt iubiți datorită părinților,

²⁹ căci darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile,

³⁰ deoarece, așa cum voi odinioară nu ați ascultat de Dumnezeu, iar acum, în urma neascultării lor, ați aflat îndurare,

³¹ la fel și ei nu au ascultat acum, ca, prin îndurarea față de voi, să afle și ei îndurare acum.

³² Căci Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare ca să se îndure de toți.

³³ O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și cât de neînțelese sunt căile sale!

³⁴ Într-adevăr, *cine a cunoscut gândul Domnului?*

Sau cine a fost sfătuitorul lui?

³⁵ *Sau cine i-a dat lui mai întâi*

ca să i se dea înapoi?

³⁶ Căci toate vin de la el, prin el și pentru el. Lui să-i fie glorie în veci! Amin.

III. PARTEA MORALĂ

12.

Folosirea corectă a carismelor

¹ Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual.

² Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții ca să discerneți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

³ Prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia dintre voi să nu vă considerați mai mult decât trebuie să vă considerați, ci fiecare să aibă despre sine o apreciere [corectă], fiecare după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu.

⁴ Căci, după cum într-un singur trup sunt multe membre, însă nu toate membrele au aceeași funcție,

⁵ tot așa noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos și membre unii altora.

⁶ Dar avem daruri diferite după harul care ne-a fost dat: dacă cineva are [darul] profeției, [să profețească] după analogia credinței,

⁷ dacă are [darul] slujirii, [să stăruie] în slujire, dacă este învățător, să-i învețe pe alții,

⁸ dacă are [darul] de a îndemna, să îndemne. Cine dă [să dea] cu simplitate, cine conduce [să o facă] cu grijă, cine face pomană [s-o facă] cu bucurie.

Iubirea față de frați

- ⁹ Iubirea să fie fără ipocrizie, urâți răul, atașați-vă de bine,
- ¹⁰ iubiți-vă unii pe alții cu iubire frățească, întreceți-vă în a vă stima unii pe alții.
- ¹¹ Neobosiți în râvnă, înflăcărați de Duh, slujiți Domnului.
- ¹² [Plini] de bucurie în speranță, statornici în încercare, stăruți în rugăciune.
- ¹³ Luați parte la trebuințele sfinților! Practicați ospitalitatea!
- ¹⁴ Binecuvântați pe cei care vă persecută: binecuvântați și nu blestemați.
- ¹⁵ Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei care plâng.
- ¹⁶ Să aveți aceleași sentimente unii pentru alții. Nu râvniți la [funcții] înalte, ci lăsați-vă atrași de cele modeste. Nu vă considerați pe voi înșivă chibzuiți.
- ¹⁷ Nu întoarceți nimănui răul pentru rău, aveți în vedere [să faceți] bine înaintea tuturor oamenilor.
- ¹⁸ Dacă este posibil, atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.
- ¹⁹ Nu vă faceți singuri dreptate, iubiților, ci lăsați loc mâniei [lui Dumnezeu], căci este scris: *A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti*, spune Domnul.
- ²⁰ Dimpotrivă, *dacă dușmanului tău îi este foame, dă-i să mănânce; dacă îi este sete, dă-i să bea; căci făcând astfel vei aduna cărbuni aprinși pe capul lui.*
- ²¹ Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.

Datoriile creștinilor față de autoritățile civile

- ¹ Oricine să se supună autorităților rânduite pentru că nu există autoritate decât de la Dumnezeu, iar cele existente sunt rânduite de Dumnezeu,
- ² astfel încât cine se împotrivește autorității se împotrivește ordinii stabilite de Dumnezeu, iar cei răzvrățiți își vor primi condamnarea.
- ³ Conducătorii nu sunt de temut pentru vreo faptă bună, ci pentru rău. Vrei deci să nu te temi de autoritate? Fă binele și vei avea recunoaștere din partea ei,
- ⁴ căci slujitorul lui Dumnezeu este pentru tine, spre binele tău. Dacă faci răul, teme-te, căci ei nu degeaba poartă sabie; ei sunt slujitorii lui Dumnezeu pentru a face dreptate și mânia [lui Dumnezeu] pentru cel care practică răul.
- ⁵ De aceea, este necesar să vă supuneți nu numai din cauza pedepsei, ci și din conștiință.
- ⁶ Doar pentru aceasta plătiți și impozite, pentru că cei care îndeplinesc această [misiune] sunt slujitori ai lui Dumnezeu.
- ⁷ Dați fiecăruia ceea ce îi sunteți datori: celui cu impozitul, impozit; celui cu taxele vamale, vamă; celui căruia [îi datorați] respect, respect; celui căruia [îi datorați] cinste, cinste.

Iubirea aproapelui și vegherea creștină

- ⁸ Să nu datorați nimic nimănui, decât să vă iubiți unii pe alții, pentru că cel care îl iubește pe altul a împlinit deja Legea.
- ⁹ De fapt: *Să nu săvârșești adulter! Să nu ucizi! Să nu furi! Să nu poftești!* și orice altă poruncă sunt cuprinse în cuvântul acesta: *Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți!*
- ¹⁰ Iubirea nu face nici un rău aproapelui: așadar, plinătatea Legii este iubirea.

- ¹¹ Și [faceți] aceasta cunoscând timpul [în care trăim]: căci este deja ceasul să vă treziți din somn. Într-adevăr, acum mântuirea noastră este mai aproape decât atunci când am [început] să credem.
- ¹² Noaptea este pe sfârșite, ziua este aproape. Așadar, să ne dezbrăcăm de faptele întunericului și să îmbrăcăm armele luminii.
- ¹³ Să ne purtăm cuviincios, ca în timpul zilei: nu în chefuri și beții, nu în necurății și desfrăuri, nu în certuri și gelozii,
- ¹⁴ ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Cristos. Și să nu aveți grija trupului spre a-i face poftele.

14.

Nu avem dreptul să-i judecăm pe alții

- ¹ Primiți-l pe cel slab în credință fără a-i judeca opiniile.
- ² De fapt, unul crede că poate să mănânce de toate, însă cel slab mănâncă numai legume.
- ³ Cine mănâncă să nu-l disprețuiască pe cel care nu mănâncă, iar cel care nu mănâncă să nu-l judece pe cel care mănâncă pentru că Dumnezeu l-a primit.
- ⁴ Cine ești tu ca să-l judeci pe servitorul altuia? De stă în picioare sau de cade, [îl privește] pe stăpânul său. Dar va sta în picioare pentru că stăpânul îl poate face să stea.
- ⁵ Unul judecă o zi mai importantă decât alta, altul judecă toate zilele [egale]. Fiecare să rămână liniștit în convingerea lui.
- ⁶ Cine se gândește la zile, se gândește pentru Domnul, iar cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă, deoarece îi mulțumește lui Dumnezeu. Și cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și îi mulțumește lui Dumnezeu.
- ⁷ Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine.
- ⁸ De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem.

⁹ Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți și peste vii.

¹⁰ Dar tu, de ce îl judeci pe fratele tău sau de ce îl disprețuiești tu pe fratele tău? Într-adevăr, toți ne vom prezenta la tribunalul lui Dumnezeu,

¹¹ căci este scris:

Viu sunt eu, spune Domnul:

în fața mea se va pleca tot genunchiul

și orice limbă îl va preamări pe Dumnezeu.

¹² Așadar, fiecare dintre voi va da cont despre sine înaintea lui Dumnezeu.

Grija față de cei slabi în credință

¹³ Așadar, să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai degrabă luați seama să nu puneți fratelui vostru o [piatră] de poticnire sau de scandal.

¹⁴ Eu știu și sunt convins în Domnul Isus că nici un lucru nu este necurat în sine însuși, ci este necurat numai pentru cel care consideră că e necurat.

¹⁵ Căci, dacă fratele tău se întristează din cauza unei mâncări, tu nu mai umbli în iubire. Să nu-l duci la pieire, cu mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Cristos.

¹⁶ Așadar, nu faceți ca binele vostru să fie defăimat.

¹⁷ Căci împărăția lui Dumnezeu nu constă în mâncare și băutură, ci în dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

¹⁸ Cine îl slujește în felul acesta pe Cristos este plăcut înaintea lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

¹⁹ Deci, să urmărim ceea ce este spre pacea și edificarea reciprocă.

²⁰ Să nu distrugi lucrarea lui Dumnezeu pentru mâncare. Ce-i drept, toate sunt curate, dar devine un rău pentru omul care, mâncând, [dă ocazie de] poticnire.

²¹ Este mai bine să nu mănânci carne, să nu bei vin și să eviți orice lucru pentru care fratele tău se poticnește.

²² Credința pe care o ai păstrează-o pentru tine însuși înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel care nu se judecă pe sine în ceea ce discerne!

²³ Dar cine se îndoiește dacă mănâncă, este condamnat pentru că nu este de bună-credință, și tot ceea ce nu [vine] din credință este păcat.

15.

Trăirea creștină după exemplul lui Cristos

¹ Iar noi, cei tari, suntem datori să purtăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne complăcem în noi înșine.

² Fiecare dintre noi să se facă plăcut aproapelui în ceea ce este bine spre edificare,

³ căci nici Cristos nu s-a complăcut în sine, ci, după cum este scris: *Insulte celor care te insultă au căzut asupra mea.*

⁴ De fapt, tot ce a fost scris de mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră pentru ca, prin statornicia și mângâierea Scripturilor, să avem speranță.

⁵ Dumnezeuul statorniciei și al mângâierii să vă dea aceleași sentimente unii față de alții, ca ale lui Cristos Isus,

⁶ pentru ca, într-un cuget și într-un singur glas, să-l glorificați pe Dumnezeu și pe Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.

⁷ De aceea, primiți-vă unii pe alții după cum și Cristos v-a primit pe voi spre gloria lui Dumnezeu.

⁸ Vă spun că, într-adevăr, Cristos s-a făcut slujitorul celor circumciși pentru a împlini promisiunile făcute părinților și [a dovedi] astfel că Dumnezeu este credincios

⁹ și pentru ca neamurile să-l glorifice pe Dumnezeu pentru îndurarea sa, după cum este scris:

*De aceea te voi lăuda printre neamuri
și voi cânta psalmi pentru numele tău.*

¹⁰ Și din nou spune:

*Bucurați-vă, neamurilor,
împreună cu poporul său.*

¹¹ Și iarăși:

*Cântați-i imnuri Domnului, toate neamurile
și să-l preamărească toate popoarele!*

¹² Din nou Isaia spune:

*Va ieși din rădăcina lui Iese
cel care se va așeza ca să conducă neamurile;
în el își vor pune speranța neamurile.*

¹³ Iar Dumnezeuul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosiți în speranță prin puterea Duhului Sfânt.

IV. EPILOG

Misiunea de apostol a lui Paul

- ¹⁴ Frații mei, eu însumi sunt convins cu privire la voi, că sunteți plini de bunătate, plini de orice fel de cunoaștere, în stare să vă îndrumați unii pe alții.
- ¹⁵ Totuși, v-am scris în unele părți mai cu îndrăzneală, ca să vă aduc aminte acestea, în puterea harului care mi-a fost dat de Dumnezeu
- ¹⁶ ca să fiu slujitor al lui Cristos Isus între neamuri, consacrat [să predic] evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca neamurile să devină o jertfă plăcută, sfințită în Duhul Sfânt.
- ¹⁷ Așadar, mă pot lăuda în Cristos Isus în cele ce-l privesc pe Dumnezeu,
- ¹⁸ căci nu voi îndrăzni să vorbesc altceva decât despre ce a săvârșit Cristos prin mine pentru a aduce națiunile păgâne la credință, prin cuvânt și faptă,
- ¹⁹ prin puterea semnelor și a minunilor, prin puterea Duhului lui Dumnezeu. Așadar, de la Ierusalim și împrejurimi și până în Iliria, am completat [vestirea] evangheliei lui Cristos,
- ²⁰ făcându-mi astfel o cinste din a predica evanghelia mai ales acolo unde nu fusese făcut cunoscut numele lui Cristos, ca să nu clădesc pe temelia altuia,
- ²¹ ci, după cum este scris:

*Cei cărora nu le-a fost vestit despre el îl vor vedea
și cei care n-au auzit vor înțelege.*

Intenția lui Paul de a merge la Roma

- ²² Tocmai de aceea am fost împiedicat de multe ori să vin la voi,
- ²³ dar acum nu mai am nici un loc în regiunile acestea și, având de ani de zile dorința de a veni la voi,
- ²⁴ când voi merge în Spania... Căci sper să vă văd în timpul călătoriei și să fiu însoțit de cineva dintre voi, după ce îmi voi fi realizat,

cel puțin în parte, [dorința] de a vă fi văzut.

²⁵ Acum însă merg la Ierusalim ca să slujesc sfinților,

²⁶ căci Macedoniei și Ahaiei le-a plăcut să-și arate comuniunea față de săracii sfinților din Ierusalim. ²⁷ Le-a plăcut și erau datorare să fie față de ei, căci dacă neamurile [păgâne] au fost părtașe la bunurile lor spirituale, trebuie și ele să-i slujească cu cele materiale.

²⁸ Așadar, după ce voi fi împlinit aceasta și le voi încredința darul acesta, voi pleca spre Spania [trecând] pe la voi.

²⁹ Știu că, venind la voi, voi veni cu plinătatea binecuvântării lui Cristos.

³⁰ Vă îndemn, așadar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Cristos și pentru iubirea Duhului, să luptați împreună cu mine în rugăciunile voastre către Domnul pentru mine

³¹ ca să fiu salvat de răzvrățiții din Iudeea și ca ajutorul pe care îl aduc la Ierusalim să fie bine primit de sfinți,

³² ca să pot veni la voi cu bucurie și prin voința lui Dumnezeu [să mă pot bucura] de liniște împreună cu voi.

³³ Iar Dumnezeul păcii să fie cu voi toți! Amin!

16.

Salutări către prietenii din Roma

¹ V-o încredințez pe Febe, sora noastră, care este și slujitoare a Bisericii din Cancrea,

² ca să o primiți în Domnul într-un mod vrednic sfinților și să fiți alături de ea în tot ce-ar avea nevoie, căci și ea a fost alături de mulți, chiar și de mine.

³ Salutați-i pe Priscila și pe Acvila, colaboratorii mei în Cristos Isus:

⁴ aceștia și-au pus [în primejdie] viața pentru mine și le sunt recunoscător nu numai eu, ci și toate Bisericele dintre neamuri.

⁵ Salutați și Biserica ce se adună în casa lor. Salutați-l pe iubitul meu, Epenet, care este primul rod al Asiei pentru Cristos.

- ⁶ Salutați-o pe Maria, care s-a trudit atât de mult pentru voi.
- ⁷ Salutați-i pe Andronic și pe Iunias, rudele mele și însoțitorii mei în închisoare, care sunt cunoscuți printre apostoli. Aceștia au venit la Cristos chiar înainte de mine.
- ⁸ Salutați-l pe Ampliat, iubitul meu în Domnul.
- ⁹ Salutați-l pe Urban, colaboratorul meu în Cristos, și pe Stachis, iubitul meu.
- ¹⁰ Salutați-l și pe Apeles, care este încercat în Cristos. Salutați-i și pe cei [din casa] lui Aristobul.
- ¹¹ Salutați-l pe Irodion, concetățeanul meu. Salutați-i pe cei [din casa] lui Narcis, care sunt în Domnul.
- ¹² Salutați-le pe Trifena și pe Trifosa, care se trudesă pentru Domnul, și pe iubita Persida, care s-a trudit mult în Domnul.
- ¹³ Salutați-l pe Rufus, cel ales în Domnul, ca și pe mama lui și a mea.
- ¹⁴ Salutați-i pe Asyncritos, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrobas, pe Hermas și pe toți frații care sunt împreună cu ei.
- ¹⁵ Salutați-i pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpas și pe toți sfinții care sunt cu ei.
- ¹⁶ Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Vă salută toate Bisericele lui Cristos.

Pericolul dezbinării

- ¹⁷ Totuși, vă îndemn, fraților, să vă păziți cu grijă de cei [care provoacă] dezbinări și scandaluri împotriva învățaturii pe care ați învățat s-o împliniți. Evitați-i,
- ¹⁸ căci aceștia nu-l slujesc pe Domnul nostru Isus Cristos, ci pânțelele propriu și, prin cuvinte mieroase și măgulitoare, înșală inimile celor simpli.
- ¹⁹ Dar ascultarea voastră este cunoscută de toți. De aceea, mă bucur pentru voi și vreau să fiți curați în ceea ce privește răul.

²⁰ Dumnezeuul păcii îl va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus să fie cu voi!

Salutări de la însoțitorii lui Paul

²¹ Vă salută Timotei, colaboratorul meu, și Luciu, Iason și Sosipater, conaționali mei.

²² Vă salut în Domnul eu, Tertius, care am scris această scrisoare.

²³ Vă salută Gaius, gazda mea și a întregii comunități. Vă mai salută Erast, administratorul cetății, și fratele Quartus.

²⁴

Doxologia finală

²⁵ Iar celui care poate să vă întărească potrivit cu evanghelia mea și cu predicarea lui Isus Cristos, potrivit cu descoperirea misterului care a fost ascuns din timpuri veșnice,

²⁶ dar care a fost descoperit acum prin scrierile profetice, după porunca Dumnezeului celui veșnic, spre ascultarea credinței, [mister] care a fost făcut cunoscut tuturor neamurilor,

²⁷ lui Dumnezeu care, singur, este înțelept, prin Isus Cristos, lui să-i fie glorie în veci! Amin.